

CENTRALA POLSKICH
SZKÓŁ DOKSZTAŁCAJĄCYCH
W AMERYCE

POLISH SUPPLEMENTARY
SCHOOL COUNCIL OF AMERICA

2/2022

KWARTALNIK / QUARTERLY
DRUK ISSN 2470-6167
ONLINE ISSN 2470-6175
NAKLAD 300 EGZ.

Z teki Asystenta

DODATEK DO KWARTALNIKA ASYSTENT #26

Edukacja wczesnoszkolna

3

Wakacyjne zagadki
Barbara Kosmowska

4

Ćwiczenia usprawniające funkcje
grafomotoryczne dla uczniów
klasy I. Scenariusz zajęć
Marta Kiedrowicz

7

Rebusy
Aneta Matyszczyk

Język polski

9

Samotność, smutek i oczekiwanie
w opowiadaniu Marka Hłaski „Okno”.
Konspekt lekcji języka polskiego
Laura Migas-Puch

Historia

12

Poznański Czerwiec 1956 – pierwsze
antykomunistyczne wystąpienie
robotników po II wojnie światowej.
Scenariusz lekcji historii
Agata Szeska

Geografia

15

Urbanizacja w Polsce.
Konspekt lekcji geografii
w szkole ponadpodstawowej
Dorota Nagórska

Katecheza

17

Sobory w Kościele.
Konspekt katechezy
Krzysztof Gospodarzec

Uczniowie piszą

20

Recenzje

22

Urządzeni w kryształowych
zamkach
Agnieszka Halubiec

Drodzy Czytelnicy!

Do rąk Państwa oddajemy drugi numer „Z teki Asystenta”. Tym razem proponujemy w nim scenariusze zajęć języka polskiego, historii, geografii i religii. Pomysły na lekcje przeznaczone są dla uczniów klas z różnych poziomów. Zachęcamy też do wykorzystania konspektu zajęć dodatkowych z zakresu grafomotoryki, które mogą być ćwiczeniem sprawności manualnych dzieci albo stanowić element lekcji dla uczniów z zaburzeniami grafii.

Aby urozmaicić zajęcia, zwłaszcza z dziećmi młodszymi, nauczyciele mogą wykorzystać proponowane w dodatku zagadki i rebusy, wprowadzające do nauki element zabawy.

W dziale „Uczniowie piszą” przedstawiamy fragmenty prac, które zostały wysoko ocenione przez komisję, a ich autorzy nagrodzeni stypendiami CPSD.

Polecamy też lekturę recenzji powieści Katarzyny Wasilkowskiej. Agnieszka Hałubiec zachęca młodzież i dorosłych do przeczytania jej książki „Już, już!”.

Zespół redakcyjny „Asystenta”

Redaktor naczelna
Renata Jujka

Redaktor prowadząca
Iwona Perucińska

Redaktor ds. literackich
Barbara Kosmowska

Zespół redakcyjny
Aneta Matyszczyk, Elizabet Laskowski

Oprawa graficzna, skład
BurdaStudio / www.burdastudio.com

Korekta
Daniela Podlaska

Ilustracje
Marta Burda

Bank zdjęć
www.pixabay.com, www.unsplash.com,
www.polygona.pl

Okładka książki
dzięki uprzejmości Wydawnictwa Literatura

Druk
PPU Boxpol Sp. z o.o., ul. Wiejska 28,
76-200 Słupsk, Polska, tel. +48 59 8424371,
e-mail: druk@boxpol.pl, www.boxpol.pl

Zamówienia
Wioletta Jusinska, wjusinska@yahoo.com,
119 Kingswood Dr Naugatuck, CT06770

Promocja
Aneta Matyszczyk

Wydawca
Centrala Polskich Szkół Doksztalujących
w Ameryce

Czasopismo „Asystent” wydaje Centrala
Polskich Szkół Doksztalujących
w Ameryce zgodnie z podjętą Uchwałą
w 2015 r., na mocy której powołano zespół
redakcyjny.

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do redagowania, skracania i adiustacji nadesłanych tekstów.

Materiały do numeru na I kwartał przyjmowane są do 15 stycznia, na II kwartał — do 15 kwietnia, na III kwartał — do 15 lipca, na IV kwartał — do 15 października.

Redakcja nie odpowiada za treść ogłoszeń, zamieszczonych reklam i materiałów promocyjnych.

Opinie zawarte w nadesłanych tekstach są opiniami ich autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska Zarządu CPSD.

Przedruki z kwartalnika „Asystent” dozwolone są wyłącznie za uprzednią pisemną zgodą Wydawcy.

 KANCELARIA PREZESA
RADY MINISTRÓW

Projekt finansowany ze środków
Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom
za granicą. Umowa nr 512/DWPP/22.

Publikacja wyraża jedynie poglądy
autorów i nie może być utożsamiana z
oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa
Rady Ministrów.

Wakacyjne zagadki

Barbara Kosmowska

1.

Jest w herbie naszej stolicy dzięki swojej sławie,
Na Kościuszkowskim Wybrzeżu, obok Wisły fali,
Wita każdego turystę w naszej pięknej Warszawie
Pobłyskującym mieczem, widzianym z oddali.

2.

We Wrocławiu mieszkają wrocławianie
I choć Wrocław wcale się tym nie chwali,
Stał się także ukochanym mieszkaniem
Dla 400 słodkich _____

3.

W Krakowie na Wawelu, znają go wszystkie dzieci,
Mieszka pewien jegomość znany w bajkowym świecie.
To potwór jest okropny! Maskara wielooka!
I już na pewno wiecie, że chodzi tu o _____

4.

Kto zna Poznań, ten wie, że na miejskim ratuszu
Mieszkają od dawna rogate piękności.
Wyskakują na chwilę, pełne animuszu,
Żeby bawić i cieszyć zgromadzonych gości.
Stoją ludzie i patrzą, leżą ich tobołki,
Bo każdy chce podziwiać poznańskie _____

Ćwiczenia usprawniające funkcje grafomotoryczne dla uczniów klasy I. Scenariusz zajęć

Marta Kiedrowicz

W swojej pracy w zawodzie nauczyciela często spotykam się z dziećmi, które na ogół są sprawne ruchowo, jednak część z nich posiada za duże lub zbyt małe napięcie mięśni palców albo całej dłoni oraz ograniczoną ruchliwość w obrębie pasa barkowego. Skutkuje to wieloma problemami, m.in. uczeń zbyt mocno przyciska ołówek podczas rysowania i pisania, linie są krzywe, rysunki niezgrabne, narysowane cienką i drżącą linią. Zdarza się również obniżona precyzja ruchów dłoni i palców, nadmierna męczliwość rąk oraz wolne tempo wykonywania czynności.

Zajęcia dodatkowe pt. „Esy-floresy – grafomotoryka dla klasy I” są moją odpowiedzią na zauważone problemy dzieci w zakresie sprawności motorycznych zarówno w obrębie motoryki małej, jak i dużej. Zaburzenia graficzne, które nie są poddane terapii, mają tendencję do narastania wraz z wiekiem uczniów.

Podczas realizacji zajęć wykorzystywane są naturalne zainteresowania uczniów tym, co nieznanne i tajemnicze, oraz ich dotychczasowe umiejętności i możliwości.

Część zaprezentowanych przeze mnie poniżej pomysłów na terapię grafomotoryczną jest powszechnie stosowana, ale mogą też być nowością lub inspiracją do pracy nauczyciela z uczniem.

CELE ĆWICZEŃ ROZWIJAJĄCYCH SPRAWNOŚCI MANUALNE:

- usprawnianie motoryki rąk,
- rozwijanie analizy i syntezy wzrokowej, orientacji przestrzennej,
- utrwalanie właściwych i korygowanie nieprawidłowych nawyków ruchowych koniecznych podczas pisania,
- świadome wyrabianie kontroli ruchów palców,
- doskonalenie koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- rozwijanie precyzji ruchów,
- nabywanie swobody ruchów,
- rozwijanie ekspresji plastycznej.

METODY:

- podająca-objaśniająca,
- pokaz i obserwacja,
- działania praktyczne,
- kinezylogia edukacyjna.

FORMY PRACY:

- indywidualna,
- grupowa.

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE POTRZEBNE DO REALIZACJI ZAJĘĆ:

miękkie piłeczki, arkusz szarego papieru, świeczka, duże pędzle, farby, kredki woskowe, tusz kreślarski, patyczki do szaszłyków, folia bąbelkowa, strzykawki, woda zabarwiona farbami.

PRZEBIEG 2-GODZINNYCH ZAJĘĆ

Część wstępna

1. Zabawa ruchowa doskonaląca orientację w schemacie własnego ciała oraz w przestrzeni
Nauczyciel prosi o wykonanie poleceń:
 - Wykonaj trzy podskoki na prawej, potem na lewej nodze.
 - Dotknij lewą ręką prawego ucha, dotknij prawą ręką lewego ucha.
 - Przekładaj piłeczkę z prawej do lewej ręki, raz pod lewym, raz pod prawym kolaniem.
 - Zrób cztery kroki do przodu, dwa do tyłu, trzy w lewo, dwa w prawo.
2. Ćwiczenia metodą kinezylogii edukacyjnej Paula Dennisona z przekroczeniem linii środkowej:
 - kreślenie w powietrzu „leniwych ósemek”.

Część zasadnicza

1. Ćwiczenia rozmachowe. Rozluźnianie napięcia mięśni ramienia, przedramienia i obręczy barkowej. Zabawa „Malowanka – niespodzianka”.
Na przygotowanym dużym arkuszu szarego papieru, powieszonym na tablicy, nauczyciel zrobił wcześniej rysunek świeczką. Teraz prosi uczniów, aby zamalowali arkusz farbami pionowymi lub poziomymi z zachowaniem kierunku od lewej do prawej, z góry na dół. Po zamalowaniu całej płaszczyzny ukazują się obrazek – niespodzianka.
2. Ćwiczenia manualne usprawniające małe ruchy ręki:
 - mocne zaciskanie dłoni w pięść z uświadomieniem sobie stanów napięcia i rozluźnienia mięśniowego,

Ćwiczenia z folią bąbelkową

- krążenie dłoni,
 - ściskanie miękkiej piłeczki lub gniotka,
 - wałkowanie kredki włożonej między dłonie.
3. Ćwiczenia zdolności kontrolowania siły nacisku – wydrapywanka.
Do tego zdania należy przygotować materiały dzień wcześniej. Całą powierzchnię sztywnej kartki pokrywamy kolorowymi kredkami woskowymi, nie zostawiamy żadnych pustych miejsc. Warstwa kredek powinna być dość gruba. Następnie nanosimy na kartkę tusz kreślarski. Rozprowadzamy go za pomocą pędzla tak, aby zakrył kredkę. Po wyschnięciu kartka jest gotowa do wydrapywania. Możemy użyć do tego celu np. patyczka do szaszłyków. Uczniowie mieli za zadanie wydrapać kwiatki. Pomimo że kartka była na początku czarna, to ostatecznie wszystkie prace stały się piękne i kolorowe.
 4. Ćwiczenia precyzji ruchów dłoni – kolorowa folia bąbelkowa.
Dzieci nabierają do strzykawek kolorową wodę z pojemników, następnie wstrzykują ją w folię bąbelkową, tworząc wymyślony przez siebie obraz.
 5. Ćwiczenie płynności ruchów ramienia i dłoni. Karta pracy. Rysowanie szlaczków, które zawierają w sobie wszelkie możliwe elementy liter: koła, pętle, laseczki, kreski.

PODSUMOWANIE ZAJĘĆ

Ćwiczenia rozluźniające. Wykonanie masażyków. Dzieci mogą głaskać, rozcierać, ugniatać dłoń swoją, koleżanki lub kolegi.

Do masażyków można też wykorzystać wierszyk:

BUZIA

*Kropka, kropka,
Kreska, kreska
I duże kółeczko
Uśmiechnięte mamy buzie
Jak złote słończko.*

W zależności od możliwości dziecka czas trwania każdej części ćwiczeń może być inny. Może się też okazać, że uczeń nie jest jeszcze w stanie wykonywać pewnych zadań. Dajmy mu czas na opanowanie tych czynności i wzmacnijmy jego motywację ćwiczeniami sprawiającymi radość.

Wydrapywanka

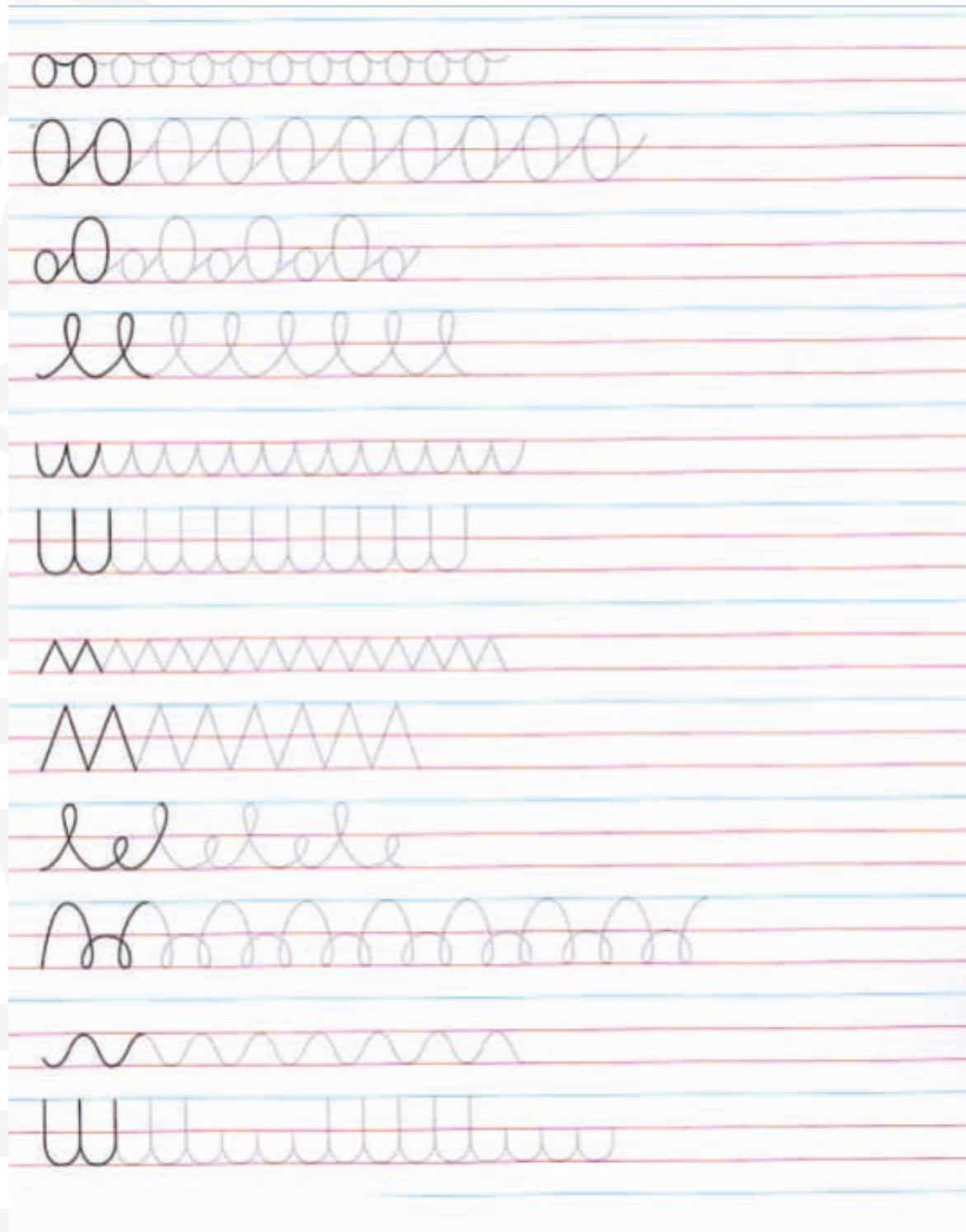

Ćwiczenia grafomotoryczne

Zdjęcia Marta Kiedrowicz

KARTA PRACY

Rysuj szlaczki po śladzie

Karta pracy pochodzi ze strony <http://my-life-my-passion-my-choice.blogspot.com/2015/02/grafomotoryka.html>

Rebusy

Aneta Matyszczyk

1. Wielkanocna krzyżówka. Wpisz wyrazy do krzyżówki.

POZIOMO

- 3. Jajka malowane na Wielkanoc
- 5. Rosną na wierzbie, nazywane są kotkami
- 6. Popularne wielkanocne ciasto, ludowy taniec polski
- 7. Symbol życia lub... na twardo

PIONOWO

- 1. Szynka, baleron lub kielbasa
- 2. Przynosi prezenty wielkanocne
- 4. Do niego wkładamy świeconkę

2. Rebusy

Przykład: ZA + P=J

Z A J A C Z E K

P=B NEK

PA + RA = L

L=J NIK

BA + GA

 A + CZAK

PI

Uczniowie opowiadają treść przeczytanego tekstu na podstawie wypisanych na tablicy słów–kluczy. Streszczają opowiadanie.

5. Na tablicy zostają zanotowane punkty planu wydarzeń, który uczniowie przepisują do zeszytu.
6. Nauczyciel przeprowadza w klasie krótkie ćwiczenie mające na celu przypomnienie elementów świata przedstawionego. Uczniowie mają w kilkunastu zdaniach napisać opowiadanie na dowolny temat, w którym przedstawią konkretne wydarzenie (opis sytuacji), dziejące się w konkretnym miejscu (opis miejsca), w którym będą brały udział przynajmniej dwie osoby (opis postaci). Czas na wykonanie zadania: 10 minut. Praca w parach.
7. Wyznaczeni uczniowie czytają swoje opowiadanie.
8. Nauczyciel zwraca uwagę na elementy świata przedstawionego i pyta o nie uczniów: narrator, przestrzeń, postaci.
9. Prowadzący lekcję rozdaje karty pracy, które uczniowie indywidualnie uzupełniają.
10. Po wyznaczonym czasie następuje odczytanie efektów pracy indywidualnej. Zapytani uczniowie formułują odpowiedzi.
11. Po zakończeniu zadań z karty pracy nauczyciel zapisuje na tablicy określone słowa, które w opowiadaniu mają zarówno znaczenie symboliczne, jak i dosłowne.

Symbolika w opowiadaniu:

Na tablicy narysowana jest tabela. Klasa wspólnie zastanawia się nad poszczególnymi przykładami.

Uczniowie podają związki frazeologiczne związane z wyrazem okno.

Następnie wyjaśniają znaczenia podanych związków frazeologicznych:

- okno na świat
- chodzić od okna do okna
- zaglądać w okna
- włączyć drzwiami i oknami

PODSUMOWANIE

Nauczyciel prowadzi dyskusję podsumowującą lekcję. Wraz z uczniami podejmuje interpretację tytułu utworu.

Pytania do dyskusji:

- Który fragment opowiadania był dla ciebie najważniejszy?
- Który fragment był dla ciebie zaskoczeniem?
- Jak interpretujesz tytuł opowiadania?
- Które fragmenty były dla ciebie niezrozumiałe? dlaczego?

PRACA DOMOWA

Według „Słownika symboli” Juana Eduarda Cirlota: „Okno jest rodzajem otworu, wyraża pojęcia wnikania, możliwości dalekiej perspektywy; z racji czworokątnego kształtu jego sens wskazuje przyziemność i racjonalność.” Odwołując się do definicji, zinterpretuj tytuł opowiadania.

Przedmiot	Znaczenie dosłowne	Znaczenie symboliczne
obraz	Obraz bitwy morskiej	Marzenie o innym, lepszym świecie, chęć wyrwania się z kręgu własnej, szarej przestrzeni.
pokój		
okno		
pałasz		
mur		
drzewo		

KARTA PRACY

1. Elementy świata przedstawionego:

- narracja / narrator

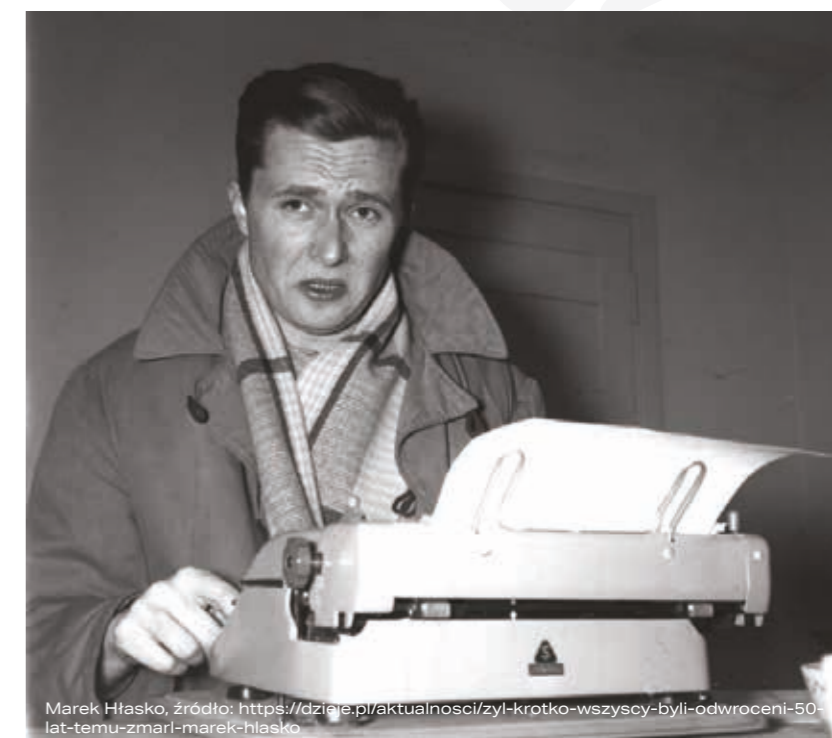
- przestrzeń (elementy przestrzeni; cytaty)

- funkcja opisu przestrzeni

- postaci

NOTATKA W ZESZYCIE

1. Sylwetka Marka Hłaski – notatka biograficzna.
2. Plan wydarzeń przedstawionych w opowiadaniu „Okno”.
3. Praca w parach – pisanie krótkiego opowiadania.
4. Elementy świata przedstawionego: narrator, przestrzeń, postaci.
5. Karta pracy ucznia.
6. Symbolika w opowiadaniu.
7. Związki frazeologiczne:
 - okno na świat – 'być otwartym na nowe możliwości, posiadać możliwości.'
 - chodzić od okna do okna – 'starać się zobaczyć, co dzieje się na zewnątrz.'
 - zaglądać w okna – 'być ciekawskim.'
 - włączyć drzwiami i oknami – 'przychodzić, przebywać gdzieś bardzo licznie, tłumnie.'
 - wyrzucić pieniądze za okno – 'wydać pieniądze lekkomyślnie; być rozrzutnym.'

Marek Hłasko, źródło: <https://dzieje.pl/aktualnosci/zyl-krotko-wszyscy-byli-odwroceni-50-lat-temu-zmarl-marek-hlasko>

Poznański Czerwiec 1956 – pierwsze antykomunistyczne wystąpienie robotników po II wojnie światowej. Scenariusz lekcji historii

Agata Szeska

Dzieci uczestniczące w manifestacji, źródło: <https://czerwiec56.ipn.gov.pl/>

CELE OGÓLNE:

- Przedstawienie warunków życia w Polsce w latach 50.
- Zapoznanie uczniów z przebiegiem wydarzeń Poznańskiego Czerwca 1956 roku.

CELE OPERACYJNE:

Uczeń:

- wie, w jaki sposób łamane były prawa człowieka w PRL,
- zna przyczyny, przebieg i skutki Wydarzeń Poznańskich,
- zna datę wydarzeń w Poznaniu,
- zna znaczenie słów: „odwilż”, strajk generalny, cenzura, PZPR.

Uczeń potrafi:

- wymienić główne postulaty robotników,
- zinterpretować tekst źródłowy,
- wskazać na osi czasu wydarzenia Poznańskiego Czerwca 1956 roku,
- odtworzyć harmonogram wydarzeń.

Uczeń rozumie:

- znaczenie Poznańskiego Czerwca 56 jako pierwszego po II wojnie protestu przeciwko terrorowi, niesprawiedliwości i dyktaturze,
- postulaty wystosowane przez robotników.

METODY I FORMY PRACY:

- rozmowa nauczyciela z uczniami (pogadanka),
- praca z tekstem źródłowym,
- film.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- podręcznik,
- tekst źródłowy,
- film,
- karty pracy.

PRZEBIEG LEKCJI

Czynności organizacyjne:

- sprawdzenie listy obecności,
- podanie tematu lekcji.

Wstęp

1. Przypomnienie, że o wszystkich dziedzinach życia Polaków decydowała w tamtych latach Polska Zjednoczona Partia Robotnicza.

2. Wyjaśnienie pojęcia destalinizacja – po śmierci Józefa Stalina ludzie zaczęli upominać się o swoje prawa.

Część właściwa

1. Nauczyciel przedstawia sytuację ekonomiczno-gospodarczą w Wielkopolsce w latach 50.
2. Podaje przyczyny buntu robotników, nakreśla trasę przemarszu protestujących poznaniaków.
3. Zwraca uwagę uczniów na fakt, że w tym czasie w Poznaniu odbywały się Międzynarodowe Targi Poznańskie, na których byli obecni przedstawiciele firm zagranicznych i goście z innych państw. Dzięki temu świat dowiedział się o bezwzględności władz komunistycznych wobec mieszkańców Poznania.
4. Następnie włącza film pt. „Czerwiec 1956 – wydarzenia w Poznaniu” na kanale Sen o Poznaniu na YouTube (film ma angielskie napisy, co ułatwi jego zrozumienie widzom angielskojęzycznym).

- Nauczyciel omawia film, podkreślając, że były to pierwsze od II wojny wystąpienia robotników przeciwko dyktaturze komunistycznej.
- Na filmie przedstawione są straty wśród ludności cywilnej, uwzględniona jest postać Romka Strzałkowskiego, 13-letniego chłopca, który został zabity podczas walk ulicznych.

PODSUMOWANIE

Nauczyciel zadaje pytania sprawdzające i podsumowuje lekcję. Może użyć w tym celu karty pracy.

Pytanie na koniec lekcji: Czy wydarzenia Poznańskiego Czerwca 56 można nazwać powstaniem?

ZADANIE DOMOWE

Poszukaj informacji o innych protestach robotników w czasie PRL.

SŁOWNICZEK

Strajk generalny – przerwanie pracy przez wszystkich pracowników z danego obszaru, np. miasta.

Odwilż – okres po śmierci Józefa Stalina (po marcu 1953 roku). Był to czas amnestii dla więźniów politycznych, zaprzestania masowej kolektywizacji wsi i liberalizacji życia społecznego. Złagodzone cenzurę.

Cenzura – ograniczenie wolności słowa poprzez kontrolę publicznego wyrażania poglądów, np. cenzura książek, przedstawień, prasy.

Pomnik Poznańskiego Czerwca 1956 na pl. Adama Mickiewicza w Poznaniu, źródło: <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=1179013>

Demonstracja, źródło: <https://czerwiec56.ipn.gov.pl/>

KARTA PRACY

1. Oblicz, ile lat minęło od wydarzeń Poznańskiego Czerwca do dziś.

Zaznacz na osi czasu datę Poznańskiego Czerwca

2. Przeczytaj przemówienie Józefa Cyrankiewicza z 29 czerwca 1956 roku i odpowiedz na pytanie, jaka była postawa władz PRL wobec protestu robotników?

[...] *Każdy prowokator czy szaleniec, który odważy się podnieść rękę przeciw władzy ludowej, niech będzie pewien, że mu tę rękę władza ludowa odrąbie w interesie klasy robotniczej, w interesie chłopstwa pracującego i inteligencji, w interesie walki o podnoszenie stopy życiowej ludności, w interesie naszej Ojczyzny [...].*

Źródło: Przemówienie Józefa Cyrankiewicza z 29 czerwca 1956 roku, „Głos Wielkopolski” 1956, nr 155 (cyt. za: „Poznański Czerwiec 1956”, red. J. Maciejewski, Z. Trojanowiczowa, Poznań 1981, s. 294–297).

3. Podaj imię i nazwisko 13-letniego chłopca, najmłodszej ofiary Poznańskiego Czerwca 56

4. Na podstawie archiwalnych fotografii wypisz postulaty poznańskich robotników

Zdjęcia pochodzą z Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, opublikowane w: „Poznański Czerwiec 56”, Poznań -Warszawa 2019.

Urbanizacja w Polsce. Konspekt lekcji geografii w szkole ponadpodstawowej

Dorota Nagórska

CZAS TRWANIA LEKCJI: 45 MINUT

TYP ZAJĘĆ: LEKCJA TEMATYCZNA

CEL GŁÓWNY:

Charakterystyka procesów urbanizacyjnych w Polsce. Rodzaje aglomeracji miejskich w Polsce oraz pozytywne i negatywne skutki urbanizacji.

CELE SZCZEGÓŁOWE:

Uczeń zna:

- pojęcie urbanizacji,
- znaczenie wyrazu aglomeracja,
- funkcje miast,
- problemy wielkich miast Polski.

Uczeń wyjaśnia:

- przyczyny powstawania miast w Polsce,
- powody migracji ludności z dużych miast i aglomeracji,
- termin gettoizacja przestrzeni miejskiej, czyli getta biedy i getta dobrobytu.

Uczeń umie:

- wskazać na mapie Polski największe miasta,
- umiejscowić na mapie Polski wybrane aglomeracje,
- wskazać województwa o największym wskaźniku urbanizacji.

METODY PRACY:

- podająca: wykład oraz dyskusja kierowana,
- operatywna: praca na podstawie treści dowolnego podręcznika z zakresu geografii Polski w szkole średniej i atlasu geograficznego, praca z kartami pracy,
- aktywizująca: burza mózgów i tworzenie analizy SWOT.

FORMY PRACY:

- praca grupowa,
- praca indywidualna – praca zbiorowa.

POMOCE DYDAKTYCZNE:

- atlasy, podręczniki,
- karty pracy z zadaniami dla uczniów,
- mapy tematyczne,
- prezentacja multimedialna <https://www.geografia24.eu>.

[eu/geo_prezentacje_pr_3/303_4_ludnosc_i_urbanizacja_w_polsce/r3_4_09a.pdf](https://www.geografia24.eu/geo_prezentacje_pr_3/303_4_ludnosc_i_urbanizacja_w_polsce/r3_4_09a.pdf) oraz https://www.geografia24.eu/geo_prezentacje_pr_3/303_4_ludnosc_i_urbanizacja_w_polsce/r3_4_10a.pdf <http://www.sofijon.pl/module/article/one/1106>

PRZEBIEG LEKCJI

Czynności organizacyjne: 5–7 min

1. powitanie uczniów,
2. sprawdzenie listy obecności,
3. przypomnienie najważniejszych wiadomości z ostatniej lekcji,
4. zapisanie nowego tematu i wprowadzenie do jego problematyki.

Część właściwa: 35–33 min

Uczniowie na podstawie danych z podręcznika lub jakiegokolwiek innego źródła informacji wspólnie podają nazwy 20 największych miast w Polsce: 8–10 min.

1. Uczeń (ochotnik lub wskazany przez nauczyciela) podchodzi do mapy i pokazuje wymienione miasta Polski.
2. Pozostali uczniowie uzupełniają mapę konturową Polski.
3. Wprowadzenie przez nauczyciela pojęć: *urbanizacja*, *wskaźnik urbanizacji*, *funkcja miast*. Następnie nauczyciel dzieli klasę na grupy 3-, 4-osobowe – każda dostaje do wypełnienia kartę pracy. Uczeń może skorzystać ze wszystkich dostępnych źródeł informacji, w tym z telefonu z dostępem do Internetu, w celu przejrzenia podanych wcześniej prezentacji multimedialnych: 27–23 min. Na koniec lekcji nauczyciel zbiera wszystkie karty pracy, aby je ocenić, a także wrywkowo zadaje klasie pytania związane z omawianą tematyką.

Praca domowa: 5 min

Uczniowie dostają do wykonania zadania z maturalnych kart pracy dotyczące urbanizacji lub opisują w zeszycie pozytywne i negatywne skutki rozwoju urbanizacji.

KARTA PRACY

Zadanie 1

Oblicz wskaźnik gęstości zaludnienia danego województwa w 2020 roku, wiedząc, że jego powierzchnia wynosi 22 892 km², a liczba ludności – 1721 tys. Wynik podaj z dokładnością do jednego miejsca po przecinku.

Zadanie 2

W podanym zestawie podkreśl miasta, które razem z Katowicami tworzą zespół miejski. Określ, jaki to typ miejski, podaj jego definicję i wykonaj schematyczny rysunek.

Miasta: Warszawa, Bytom, Łódź, Gdynia, Gliwice, Dąbrowa Górnicza, Zabrze

Typ zespołu: _____

Schemat:

Zadanie 3

Oblicz, a następnie porównaj wartości wskaźnika urbanizacji w Polsce w latach 1960 i 2020, wiedząc, że w 1960 roku na 25 035 tys. osób w miastach mieszkało 9 243 tys. a w 2020 roku na 38 383 tys. w mieście mieszkało 23 033 tys. osób.

Obliczenia:

1960 rok

2020 rok

Wniosek: _____

Zadanie 4

Od 2000 roku wskaźnik urbanizacji w Polsce systematycznie maleje. Podaj dwie przyczyny takiej zmiany:

1. _____

2. _____

Zadanie 5

Na podstawie dostępnych źródeł oraz własnej wiedzy wyjaśnij, na czym polega zjawisko gettoizacji przestrzeni miejskiej. Podaj dwie różnice między zabudową getto dobrobytu i biedy.

Gettoizacja miast – _____

1. _____

2. _____

Zadanie 6

Dopasuj funkcje do podanego przykładowo miasta:

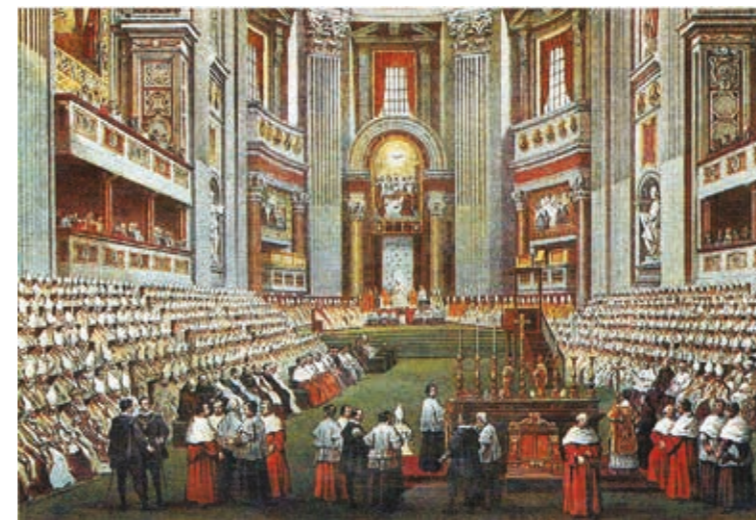
1. przemysłowa	A. Ustka
2. transportowe	B. Katowice
3. administracyjna	C. Zakopane
4. religijna	D. Częstochowa
5. turystyczno-wypoczynkowa	E. Warszawa
6. uzdrowiskowa	F. Gdynia

Zadanie 7

Wyjaśnij na dowolnym przykładzie pojęcie genius loci.

Sobory w Kościele. Konspekt katechezy

Krzysztof Gospodarzec

Sobór watykański I, źródło: wikipedia.pl

LICZBA JEDNOSTEK LEKCYJNYCH: JEDNA GODZINA RELIGII W KLASIE 7

CEL GŁÓWNY:

Zapoznanie uczniów ze znaczeniem ważnych spotkań w Kościele, takich jak sobory (i synody).

CELE OPERACYJNE:

- Uczeń rozumie znaczenie soboru.
- Uczeń poznaje różne zmiany zachodzące w Kościele na przestrzeni wieków.

METODY I FORMY PRACY:

- wykład, prezentacja,
- praca w grupach.

POMOCE DYDAKTYCZNE:

- prezentacja multimedialna,
- zdjęcia,
- rekwizyty.

CZĘŚĆ WSTĘPNA

Rozmowę z uczniami rozpoczynamy od tematu dotyczącego ważnych spotkań w różnych dziedzinach życia. Przedstawiamy cztery przykłady (bardzo pomocna będzie prezentacja): spotkanie rządowe, wojskowe, szkolne i sportowe. Omawiamy każde z takich wydarzeń, podając kilka reprezentatywnych problemów, które mogą być poruszane podczas takich zebrań. Rząd

może dyskutować o sprawach kraju, finansach, sytuacji kryzysowej itp. Takie spotkanie to posiedzenie rady ministrów. Generałowie mogą analizować plany dotyczące ćwiczeń na poligonach lub prawdziwych działań wojennych – to narada wojskowa. Dyrektor szkoły z nauczycielami omawia np. przygotowanie do nowego roku szkolnego – jest to rada pedagogiczna. Natomiast trener z zawodnikami opracowuje taktykę gry na mecz o mistrzostwo świata na naradzie trenerskiej (pomocne mogą być rekwizyty dla poszczególnych grup).

Po takim wstępnym przygotowaniu dzielimy klasę na cztery zespoły (w zależności od liczby uczniów może być ich więcej) i każdy nazywamy odpowiednio: grupą rządową, sportową, wojskową lub inną. Mają one za zadanie przygotować kilka ważnych spraw i zaproponować, jak je rozwiązać. Wybrany przedstawiciel poszczególnej grupy zdaje relacje na forum klasowym. Cały projekt–zabawa wraz z wprowadzeniem może zająć 15–20 minut lekcji. Taki sposób prezentacji łatwo zapada w pamięci i pomaga lepiej zrozumieć znaczenie soborów.

CZĘŚĆ ZASADNICZA

Sobór. Na podstawie przeprowadzonego projektu–zabawy pokazujemy, że sobór to ważne spotkanie w Kościele, podczas którego papież wraz z kardynałami i biskupami omawia ważne kwestie dotyczące wiary i funkcjonowania Kościoła.

Sobory pierwszych wieków, ze względu na okoliczności (prześladowania Kościoła w pierwszych wiekach), stawiały sobie inne zadania niż te późniejsze. Po uznaniu chrześcijaństwa za jedną z oficjalnych i legalnych religii Cesarstwa Rzymskiego tworzone i regulowano liturgię. Normowano prawdy wiary, np. owocem soboru w Nicei, pierwszego soboru powszechnego, było sformułowanie wyznania wiary. Kiedy trwały spory, co do istoty Boga Ojca i Syna Bożego, papież wraz z biskupami uznali, że Syn Boży jest współistotny Bogu Ojcu, co zostało zawarte w Wyznaniu wiary, modlitwie, którą wierni odmawiają podczas każdej niedzielnej Eucharystii, aby umacniać się i przypominać sobie, w kogo wierzą.

Kolejne ważne sobory to te, które były odpowiedzią na wielkie podziały Kościoła. Papież i biskupi spotykali się, aby rozmawiać i szukać woli Bożej oraz rozwiązań, które zapobiegłyby kolejnym rozłamom. Kiedy protestanci (1517) odrzucili wiele sakramentów, pozostawiając jedynie chrzest, sobór trydencki (1545–1563) potwierdził siedem sakramentów oraz obecność Pana Jezusa w Eucharystii. Wprowadzono też seminaria dla kandydatów na

Sobór watykański II, źródło: wikipedia.pl

kapłanów, aby dać im dobre przygotowanie teologiczne.

Sobór Watykański II. Ostatni wielki (powszechny) sobór odbył się w Watykanie w latach 1963–1965.

Wraz z rozwojem technologii i nowych środków komunikacji, sposobów przekazywania wiadomości oraz przeżywania świata kultury Kościół dostrzegł potrzebę pewnych zmian i reform, które ułatwiłyby przyjmowanie wiary i życie duchem Ewangelii. Podczas tego soboru ustalono m.in.:

1. Zmianę języka liturgii (aby lud Boży lepiej rozumiał Słowo Boże i modlitwy liturgiczne).
2. Zwiększenie różnorodności instrumentów muzycznych (organy nadal są głównym instrumentem, ale dopuszczalna jest gra na innych instrumentach).
3. Włączenie świeckich do liturgii Słowa.
4. Powszechne powołanie do świętości.

Sobory są przykładem poszukiwania woli Bożej oraz rozwiązywania trudnych sytuacji w życiu codziennym, w rodzinie i w szkole – przez modlitwę i rozmowę.

PODSUMOWANIE

Krótki film o soborze lub zdjęcia, np. z Soboru Watykańskiego II.

Sobór trydencki, źródło: wikipedia.pl

KARTA PRACY

1. Co to jest sobór?

2. W jakim celu zwołuje się sobory?

3. W jakim mieście odbył się sobór, na którym sformułowano Wyznanie wiary?

4. Jakie zmiany przyniósł Sobór Watykański II?

5. Prawda czy fałsz:

	prawda	fałsz
Pierwszy Sobór odbył się w Jerozolimie.		
Modlitwa Ojcze nasz została ułożona na pierwszym soborze w Jerozolimie.		
Papież przewodzi obradom soboru		
Językiem Kościoła jest język łaciński.		
Świeckie osoby mogą czytać Ewangelię w czasie Mszy Świętej.		

Fragmenty prac stypendystów Centrali Polskich Szkół Doksztalających 2022

„Jedną z podstawowych wartości dla mnie, jako przedstawiciela młodej Polonii w USA i absolwentki polskiej szkoły, jest możliwość i umiejętność posługiwania się językiem polskim [...]. Czuję dumę z faktu posiadania polskich korzeni. Uważam, że słowa „Roty” Marii Konopnickiej są ponadczasowe i powinny nam towarzyszyć przez całe życie”.

Isabella Bodziony – Polska Szkoła Doksztalająca im. Henryka Sienkiewicza, Brooklyn, NY

„W Ameryce zachowanie naszej polskości zależy od nas. Jeśli chcemy, aby nasz język i nasze obyczaje nadal trwały, to musimy nad tym pracować. Przyszłość narodu polskiego zależy od nas, od młodego pokolenia, nawet jeśli mieszkamy za granicą”.

Julia Matlak – Polska Szkoła Sobotnia im. św. Cyryla i Metodego, Brooklyn, NY

„Dobro dociera nie tylko do potrzebujących, dobro skierowane do innych wzbogaca nas samych. Wkład indywidualny w wolontariat jest ważny, ale prawdziwa zmiana następuje, gdy wszyscy spotkamy się i pracujemy nad wspólnym celem”.

Julia Maciejak – Polska Szkoła Sobotnia im. św. Cyryla i Metodego, Brooklyn, NY

„Polska szkoła jest miejscem, w którym całe życie pielęgnowałam swoje ojczyste korzenie. Z dumą śpiewam Mazurka Dąbrowskiego, uczę się historii i celebрую polskie święta”.

Julia Chlebak – Szkoła Kultury i Języka Polskiego, Maspeth, NY

„Widząc, jaki potencjał może mieć wolontariat i jaką może dawać satysfakcję, chciałem kontynuować tę działalność w środowisku bardziej wymagającym. Uważam ten czas za bardzo cenny i ważny w moim życiu”.

Max Pisarek – Szkoła Kultury i Języka Polskiego, Maspeth, NY

„Jestem wdzięczny, że mam dom, rodziców [...]. Wolontariat, za którym stoi serce i wdzięczność, to już nie poświęcenie czasu, ale serdeczne oddanie [...]. Każdy z nas każdą drobną rzeczą zmienia świat na lepszy”.

Adam Tomczyk – Szkoła Kultury i Języka Polskiego, Maspeth, NY

„Lata spędzone w polskiej szkole nauczyły mnie historii i tradycji mojego ojczystego kraju. Mój drugi język pomaga mi w zrozumieniu innych języków słowiańskich”.

Karolina Nowak – Polska Szkoła Doksztalająca im. Jana Pawła II, Stroudsburg, PA

„»Rota« uczy nas, jak wspierać naszą kulturę narodową i podtrzymywać wartości. Polskość jest częścią mojego trzonu osobowego i jestem z tego dumny”.

Adam Florkiewicz – Polska Szkoła Sobotnia im. bł. ks. Jerzego Popiełuszki, Derby, CT

„Polska szkoła odegrała w moim życiu bardzo ważną rolę. To dzięki niej kocham Polskę, szanuję, pielęgnuję tradycję i dbam o język ojczysty [...]. Józef Piłsudski powiedział kiedyś, że »Kto nie szanuje i nie ceni swojej przeszłości, ten nie jest godzien szacunku teraźniejszości ani nie ma prawa do przyszłości«”.

Aleksander Matyszczyk – Polska Szkoła Sobotnia im. bł. ks. Jerzego Popiełuszki, Derby, CT

„Oddanie serdeczne własnego czasu dla dobra lub szczęścia innych to jedna z najpiękniejszych rzeczy, jaką człowiek może uczynić [...]. Dobre czyny sprawiają radość i ciepło na sercu. Osoby obdarowane też będą pomagać innym, ponieważ dobro, którym się dzielisz, tak pięknie się mnoży”.

Zuzanna Niepostyn – Polska Szkoła Doksztalająca im. Mikołaja Kopernika, Mahwah, NJ

„Wolontariat jest aktem pełnym bezinteresowności [...]. Jedna osoba może zmienić życie wielu innych [...]. Jeśli wszyscy się zjednoczymy, możemy być początkiem ogromnej zmiany w świecie”.

Gabriela Kisielewski – Akademia Języka Polskiego, Manchester, NJ

„Wolontariat buduje charakter, jest czymś z wyboru. Reprezentuje wolę czynienia dobra na świecie i determinuje do zmiany, bez względu na jakiegokolwiek bariery i ograniczenia. Wolontariat nie jest stratą czasu, jest pracą podjętą z pasji i troski, aby czynić dobro na świecie [...]”

Mariel Peczek – Polska Szkoła Doksztalająca Gniazda 946 Sokolów Polskich w Ameryce, Manville, NJ

„Jestem dumna z polskiej historii i literatury – możliwości odniesienia się do postaci i polskich pisarzy. My, młodzi Polacy w Ameryce, szukamy czegoś więcej poprzez poznanie bogatej historii, naukę języka polskiego, naukę czytania i pisania. Do nas należy zadanie »aby nieść dalej zapałoną pochodnię« przekazaną przez naszych przodków”.

Michelle Kurianowicz – Polska Szkoła Doksztalająca im. Zbigniewa Herberta, Copiaque, NY

„Udzielam się w Polskim Stowarzyszeniu Młodzieży. Działam na rzecz środowiska młodzieżowego w 30 zrzeszonych klubach uniwersyteckich. Pomagamy młodzieży dzielić się talentami, a poprzez to pomagamy innym”.

Natalia Turkiewicz – Polska Szkoła Sobotnia przy parafii św. Cyryla i Metodego, Brooklyn, NY

„Uczęszczanie do polskiej szkoły to zaszczyt i przyjemność. Jestem dumna ze zdanej matury oraz z poczucia bycia patriotką. Reprezentacja w poczcie sztandarowym nauczyła mnie szacunku do hymnu i flagi. Polska szkoła wpłynęła na moją osobowość i ukształtowała charakter oraz tożsamość narodową”.

Olivia Mucha – Polska Szkoła Sobotnia przy parafii św. Cyryla i Metodego, Brooklyn, NY

„Polska szkoła jest miejscem, w którym nauczyłam się lepiej mówić, czytać i pisać po polsku. Uczęszczanie do szkoły było przyjemnością. Poznałam tutaj najlepszą przyjaciółkę. Jestem wdzięczna nauczycielom, dzięki nim czuję się Polką dobrze mówiącą, piszącą i myślącą po polsku”.

Julia Raszkiewicz – Polska Szkoła Doksztalająca im. gen. Kazimierza Pułaskiego, Brooklyn, NY

„Nauczyłem się mówić, pisać i czytać. Poznałem polską historię, literaturę, geografę i kulturę. Nawiązałem przyjaźnię na całe życie. Polska szkoła dała mi poczucie przynależności do polskiej wspólnoty i polskiej tożsamości kulturowej. Jestem dumny, że jestem Polakiem”.

Conrad Bajda – Polska Szkoła Doksztalująca im. Zbigniewa Herberta, Copiaque, NY

„Uczęszczając do polskiej szkoły od najmłodszych lat, uczyłem się dyscypliny, manier, budowałem pewność siebie. To ukształtowało moje podejście do nauki w szkole publicznej. Dwujęzyczność wzbudziła we mnie miłość do Polski i zasadniczo wpłynęła na moją tożsamość, a także postrzeganie siebie”.

Adam Filipkowski – Polska Szkoła Doksztalująca im. Zbigniewa Herberta, Copiaque, NY

„Młoda Polonia nie porzuci swojej tradycji, przeszłości i kultury tylko dlatego, że żyje za granicą. Będzie bronić wartości przed zapomnieniem, tak jak kiedyś Polacy bronili ich przez długie i ciężkie lata zaborów”.

Izabela Kubis – Szkoła Języka i Kultury Polskiej im. Jana Pawła II, Maspeth, NY

„Polska szkoła: wspaniała przygoda i mile spędzony czas. Nauczyłem się poprawnie pisać i czytać po polsku; rozumiem swoje korzenie i jestem z nich dumny; mogę czytać książki, listy i pisać wiadomości do dziadków, którzy mieszkają w Polsce; brałem udział w wielu konkursach krajowych i zagranicznych. Jestem szczęśliwy, że do niej chodziłem, bo wiele z niej wyniosłem i polecam każdemu”.

Adrian Stolarczyk – Polska Szkoła Doksztalująca im. Aleksandra Janty-Polczyńskiego, Lakewood, NJ

„Zawarte przyjaźnię, wspaniałe wspomnienia oraz wiedza i wiadomości, które tu zdobyłem, zostaną ze mną na zawsze [...]. Lata spędzone w polskiej szkole są dla mnie bezcenne”.

Zuzanna Misztela – Akademia Języka Polskiego, Manchester, NJ

„Lata spędzone w polskiej szkole to nie tylko lata nauki, świadectwo maturalne czy dobre wspomnienia, lecz także przygotowanie mnie do życia. Dzisiaj mogę powiedzieć, że jestem dumny. Mówię po polsku, dobrze czytam i piszę. Lata w polskiej szkole wykorzystałem na maksa”.

Marek Józwiak – Polska Szkoła Doksztalująca im. Jana Pawła II, Stroudsburg, PA

Urządzeni w kryształowych zamkach

Agnieszka Hatubiec

Katarzyna Wasilkowska, *Już, już!*, ilustr. Robert Konrad, Łódź 2021, Wydawnictwo Literatura

Przecucia nie mylą, warto się nimi kierować. Kiedy zachwycam się powieścią „Świat Mundka” Katarzyny Wasilkowskiej, wiedziałam, że mam do czynienia z bardzo utalentowaną pisarką. Na potwierdzenie nie musiałam zbyt długo czekać. Oto na półki księgarskie trafiła powieść „Już, już!”, która ostatecznie potwierdziła pisarski kunszt. Autorka stworzyła fabułę wzbudzającą niesamowite emocje. O ile „Świat Mundka” otrzymał wyróżnienie IBBY w plebiscyście na książkę roku, o tyle powieści „Już, już!” nie powinna ominąć żadna znacząca nagroda literacka. Cieszy mnie, że dostrzegła ją kapituła nagrody „Literacka Podróż Hestii”, której rozstrzygnięcie planowane jest na październik 2022 roku. Książka, która wbija w ziemię, w fotel. W co tylko chcecie. Emocjonalny strzał, cios, który będzie rozgrzewał wasze emocje bardzo długo. Mimo iż to powieść dla młodzieży, uważam, że również obowiązkowa lektura dla dorosłych! Zwłaszcza dziś. Rzeczywistość, którą mamy za oknem, a raczej w swoich domach, jeszcze bardziej wzmacnia wymowę i znaczenie tego utworu.

Ciekłokrystaliczne ekrany świdrują oczy naszych dzieci od miesięcy. Zdalna nauka dorzuca kolejne godziny spędzane przed elektroniką wszelkiej maści. To nie pomaga. Powiększa się krąg dramatów. Powieść „Już, już!” idealnie oddaje problemy współczesności, dotyczące młodych ludzi – zwłaszcza tych wrażliwych, osamotnionych, dla których świat cyberprzestrzeni jest naprawdę polem bitwy o psyche.

Nasza bohaterka, dziesięcioletnia Lula, żyje w zupełnie normalnym domu. Ma rodzeństwo, mamę, tatę, dobrze się uczy, nie sprawia kłopotów wychowawczych. Rodzice o nią dbają, są troskliwi, zabezpieczają wszystkie potrzeby. W pierwszym najeździe literackiego transfokatora – sielanka. Stopniowo pojawiają się małe rysy na szkle, niedostrzegane w ciągłym biegu dnia codziennego. Uspiona czujność pozwala na wyrośnięcie niewidzialnych na razie korzeni dramatu które oplótą rodzinę aż do utraty tchu. Wraz z rozwojem fabuły czytelnik dostrzega sygnały,

które wysyła autorka. Perfekcyjnie dawkuje napięcie narastające z każdym rozdziałem.

Lula ma pierwsze, niewinne problemy. Coś w szkole idzie nie tak, koleżanki dryfują w inną stronę niż ona. Coraz mniej zrozumienia. Pierwsze konflikty w domu. Nadwrażliwość dziewczynki daje o sobie znać. Dziecięcy ostracyzm, nacisk społeczny popychają ostatecznie Lulę na skraj emocjonalnej przepaści, a finalnie zrzucają w tę przepaść. Dlaczego? Co za tym stoi?

Lula przy narastających trudnościach zaczyna zwracać się ku innemu światu. Stopniowo, niewinnie, niby z odpowiedzialnością i pozornym nadzorem rodziców, którzy przecież mają wszystko pod kontrolą. Cóż, tylko tak się zdaje. Niepostrzeżenie nasza Lula „urządziła” się w Kryształowym Zamku. Elegancko „umeblowała się” w demonicznej grze komputerowej, która tymczasem ją „urządziła” i podporządkowała bez jednego wystrzału. Dziewczynka prowadzona na linie tajemniczości i pozornej przyjacielskości wchodzi w piekielne medium.

Katarzyna Wasilkowska z niesamowitą precyzją zbudowała etapy wchodzenia dziecka w zniewolenie. Wyraźnie pokazane są punkty przełomowe, motywacje, impulsy do coraz głębszego zapadania się dziewczynki. Autorka stworzyła świat igrzysk demonicznej gry (znacząca nazwa producenta Devil’s Media). Wyobraźnia pracuje na pełnych obrotach. Opis fabuły gry, postaci, zdarzeń jest bardzo plastyczny, zasady doskonale sprecyzowane. Czytelnik od pierwszego kontaktu z tym medium dostaje wyraźny sygnał, że wchodzi do niebezpiecznego środowiska, które zachowuje przyjazne pozory. Niewinne działania stają się coraz bardziej upiorne i niepokojące. Tę złowrogą atmosferę doskonale oddał na okładce ilustrator Robert Konrad.

Powieść woła o społeczne uwrażliwienie. Prosi o dostrzeżenie problemu pokolenia „digital natives” (cyfrowego tubylca), które płaci swoją cenę. Świat cyfrowy nie jest naturalnym środowiskiem człowieka. Głębokie zanurzenie się w cyberprzestrzeń niesie za sobą szereg dysfunkcji społecznych – i to w tekście wyraźnie wybrzmiewa. Zapośredniczenie relacji międzyludzkich, wykluczenie z grupy, nieodróżnianie świata realnego od wirtualnego – to palące problemy współczesnej rzeczywistości. Ostatnio sporo mówi się o zjawisku FOMO – Fear of Missing Out, czyli o lęku przed odłączeniem od sieci, informacji. To strach, którego doświadczają młodzi – prawdziwy cywilizacyjny dramat.

Lula traci swoje wartości, jej świat się rozpada. Koszmary, agresja, wyrafinowane oszustwa (udawanie omdlenia, usuwanie maili, kradzież), nieczułość wobec bliskich, ośpienie emocjonalne – koszty są straszne. Następuje całkowity paraliż życia.

Świat komputerowej gry jak trzęsienie ziemi, jak trąba powietrzna przejdzie przez dom zwyczajnej rodziny, fundując jej krajobraz jak po bitwie. Wirtualna rzeczywistość czasem nie bierze jeńców, rozprawia się z nimi błyskawicznie. Nieraz mamy wrażenie, że wszystko jest pod kontrolą... ale czy na pewno?

Już, już! Pobrzmiwa w niejednym domu. Charakterystyczne zawołanie dziecka pochłoniętego czymś... najczęściej światem wirtualnym. Już, już – oswojona formuła, z pozoru niewinna, powinna uczulić rodziców. Powtórz – powieść Katarzyny Wasilkowskiej to lektura obowiązkowa dla dorosłych!

Emocjonalny pocisk! Niezaprzeczalnie pierwszorzędna literatura dla dzieci i młodzieży. Należy koniecznie dodać, że „Już, już!” to powieść inteligentna, niepozbawiona humoru – mimo trudnego tematu. Zabawne scenki wpisują się w sukces autorki, rozładują napięcia i ustawiają czytelnika na właściwych torach normalnego codziennego życia. Tylko prawdziwa rzeczywistość, bezpieczna, rodzinna, konieczna do prawidłowego rozwoju – jest gwarantem normalności. Dbajmy o to, włączmy dziś czujność podwójnie!